

KRALJEVINA

JUGOSLAVIJA

SLUŽBENI LIST

KRALJEVSKIE BANSKE UPRAVE DRAVSKE BANOVINE

7. nos.

V LJUBLJANI, dne 27. januarja 1932.

Letnik III.

V S E B I N A :

84. Zakon o lovu.
 85. Uredba o nagradi dnevničarjem min. za zunanje posle.
 86. Izprememba § 1. uredbe o dragičnih dokladah civ. drž. uslužbencov.
 87. Pravilnik o praktičnem izpitu trsničarjev za voditev pravnih trsnic.
 88. Pravilnik o pobiranju in obrađunavanju žigovine za mrlja in dragocene kovine.
 89. Odločba o dnevnicih za delavska potovanja.
 90. Razširitev krajevne pristojnosti predstojništva mestne policije v Celju.
 91. Telefonski promet Bled—Italija.
 92. Razpis o podstavi za pretvarjanje m³ lesa v kilograme.
 93. Seznam držav, ki so ratificirale konvencijo o svetovni poštni zvezi.
 94. Izjava Vel. Britanije k poštni konvenciji, za Tanganjik.
 95. Konvencija o avtomobilskem prometu, ratifikacije in veljavnost.
 96. Veljavnost sporazuma z Madžarsko glede agrarnih stvari.
97. Ratifikacija konvencije o uprostitvi carinskih formalnosti, po Letonski.
 98. Ratifikacija konvencij o postopaju z vojnimi ujetniki in za izboljšanje usode ranjencev in bolnikov za vojne, po Letonski.
 99. Ratifikacija konvencije za pobijanje ponarejanja denaria, po Rusiji in Monaku.
 100. Ratifikacija konvencije o poštni hranilnici, po Poljski.
 101. Pristop Vel. Britanije konvenciji za pobijanje trgovine z ženskami in otroki.
 102. Ratifikacija konvencij o odškodnini za nezgode in o zavarovanju delavcev za bolezni, po republiki Čile.
 103. Pristop Belgije k zapisniku o stalnem mednarodnem sodišču v Haagu.
 104. Pristop republike Čile konvenciji o nočnem delu žensk.
 105. Razglas o izpremembi pristojnosti nekaterih tehničnih razdelkov.
 106. Objave o pobiranju občinskih trošarin v letu 1932.
 107. Razne objave iz »Službenih novin«.

Zakoni in kraljevske uredbe.

84.

Mi

ALEKSANDER I.,

po milosti božji in narodni volji kralj Jugoslavije,
 predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra za šume in rudnike in po zaslišanju predsednika Našega ministrskega sveta

zakon o lovu.*

I. POGLAVJE.

Splošne odredbe.

Lovska pravica.

§ 1.

Lovska pravica je izključna upravljenost na določenem ozemlju (lovišču) divjačino vsake vrste zasledo-

* »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 8. decembra 1931., št. 285A XCIV/697. — Upoštevani so tudi že popravki, objavljeni v »Službenih novinah« z dne 15. januarja 1932., št. 11/III/29.

vati, loviti ali ubijati, prisvajati si njené odpadle uporabljive dele (kakor rógovje itd., pri divji perjadi pa jajca) ter gojiti in razmnoževati po lovopustu zaščiteno divjačino, kolikor ni s tem zakonom drugače odrejeno.

Lovska pravica je združena z zemljiskom lastniško pravico in pripada zemljiskemu lastniku, toda lastnik jo more izvrševati in se z njo okoriščati samo po odredbah tega zakona.

Razdelitev divjačine.

§ 2.

Divjačina se deli v tri vrste:

I. v divjačino, zaščiteno z lovopustom (lovno prepovedjo);

II. v nezaščiteno divjačino;

III. v zverjad.

I. K zaščiteni divjačini se prišteva:

1. Dlakasta divjačina:

jelen (Cervus elaphus);

damjak (Cervus dama);

srna (Cervus capreolus);

kozorog (Capra ibex);

divja koza (Rupicapra rupicapra);

divja ovca — muflon (Ovis musimon);

zajec (Lepus europaeus);

I. Idut planinski zajec (*Lepus variabilis*);
zajec kamenjar (*Lepus mediterraneus*).

2. Pernata divjačina:

divji petelin, veliki (*Tetrao urogallus*);
rušivec (mali divji petelin) (*Tetrao tetrix*);
navadni fazan (*Phasianus colchicus*) in ostale fazanske vrste;
jereb (*Tetrao bonasia*);
belka (*Lagopus mutus*);
poljska jerebica (*Perdix perdix*);
kotorna (*Caccabis saxatilis*);
prepelica (*Coturnix coturnix*);
kosec (*Crex crex*);
stepna kokoška (*Syrrhaptes paradoxus*);
divji golobi in grlice (*Columbidae*);
droplje (*Otididae*);
labudi (*Cygnidae*);
žerjavi (*Gruidae*);
vodne putke (*Rallidae*);
kljunači (*Scolopacidae*);
pribe (*Charadriidae*);
divje race (*Anatidae*);
divje gosi (*Anseridae*).

II. K nezaščiteni divjačini se šteje:

1. Dlakasta divjačina:

divja svinja (*Sus scrofa*);
lisica (*Canis vulpes*);
jazbec (*Meles taxus*);
šakal (*Canis aureus*);
kuna zlatica (*Mustela martes*);
kuna belica (*Mustela foina*);
dehor (*Putorius putorius*);
kepen (hermelin) (*Putorius ermineus*);
podlasica (*Putorius nivalis*);
vidra (*Lutra lutra*);
vidra močvirnica (*Mustela lutreola*);
medvedjica (*Monachus albiventer*);
kunec (*Lepus timidus*);
veverica (*Sciurus vulgaris*);
polh (*Myoxus glis*);
tekunica (*Spermophilus citellus*);
hrček (*Cricetus cricetus*).

2. Pernata divjačina:

orli (*Aquila*);
sokoli (*Falcons*);
kanje (*Butes, Archibutes*);
škarniki (*Milvus*);
jastrebi (*Astur*);
skobci — kragulji (*Accipiter*);
lunji (*Circus*);
sove (*Strigidae*);
krokar (*Corvus corax*);
vrane (*Corvidae*);
čaplje (*Ardeidae*);
štorklje (*Ciconiidae*);
žagarice (*Mergidae*);
pelikani (*Pelecanidae*);
kormorani (*Phalacrocoracidae*);
čigre (*Sternidae*);
galebi (*Laridae* in *Stereorariidae*);
potapljalci (*Colymbidae, Podicipedidae, Alcedidae*).

III. Zverjad:

medved (*Ursus arctos*);
ris (*Felis lynx*);
divja mačka (*Felis catus*);
volk (*Canis lupus*).

§ 3.

Lovski upravičenec, in z njegovim dovoljenjem tudi druge osebe, imajo pravico loviti in prisvajati si po predpisih tega zakona vsako divjačino in zverjad.

Lastnik, zakupnik ali užitnik posestva imajo pravico v svoji ograjeni naselbi ali na ograjenem dvorišču ujeti in ubiti nezaščiteno divjačino (§ 2., odd. II.). Zverjad kakor tudi divje svinje sme na področju svojega posestva vsakdo uničevati, toda s strelnim orožjem samo v krajih, ki so po tej vrsti divjačine ogroženi.

Z banovinsko uredbo po čl. 90. ustawe se bo objavilo, kateri kraji so proglašeni za ogrožene in katero vrsto divjačine je dovoljeno ubijati s strelnim orožjem.

Ris, volk, divja svinja, jazbec, divja mačka, dehor in hrček pripadajo onemu, ki jih je ubil na zakonito dovoljeni način. Vsa druga zverjad in divjačina pripada lovskemu upravičencu.

Lastna lovišča.

§ 4.

Lovsko pravico na svojem posestvu more izvrševati lastnik zemljišča, ki mu površina v eni občini ali srezu ali v več občinah ali srezih znaša vsaj 200 ha nepretrganega zemljišča, in sicer tako, da se lahko pride po celem zemljišču z enega dela na drugega, ne da bi se šlo čez tuje zemljišče. Poti, železnice in z njimi vezani objekti ne prekinjajo zemljišč. Otoki veljajo za združene z bregom.

Ne morejo se smatrati za lastna lovišča zemljišča istega lastnika, če so razdeljena v več delov in so zvezana samo po vodah ali potih, ki vodijo med temi deli po zemljišču drugega lastnika.

Površine, ki služijo javnemu prometu (kakor železnice, kanali itd.) se ne morejo izložiti v lastna lovišča.

Izjemoma more samostojno izvrševati lovsko pravico tudi lastnik zemljišča, ki je izrečeno določeno za gojenje divjačine (zverinjak). Zemljišče mora biti trajno tako ograjeno, da je nemogče dlakasti divjačini prehajati skozi ograjo.

Zverinjaki se morajo prijaviti občemu upravnemu oblastvu prve stopnje in morajo trajno služiti temu namenu; tedaj se smatrajo za lastno lovišče po tem zakonu.

Občinska lovišča.

§ 5.

Zemljišča onih lastnikov, ki jim po § 4. tega zakona ne pripada pravica do izloženega lastnega lovišča, se združijo na področju vsake občine v občinska lovišča. Takšna lovišča se oddado po določbah tega zakona v zakup v korist lastnikom teh zemljišč.

Ako področje občine presega 5.000 hektarov, more obče upravno oblastvo prve stopnje po zaslisanju občine kakor tudi Zveze lovskih društev ozemlje občine razdeliti na dve ali več lovišč, ako to dopuščajo interesi lovstva. Tako razdeljena lovišča ne smejo biti manjša od 2000 hektarov.

Občinsko lovišče ne sme biti manjše od 500 ha. Občinska področja manjša od 500 ha priključi obče upravno oblastvo prve stopnje občinskemu lovišču one sosednje občine, s katero tvori najnaravnnejšo lovsko enoto.

Obča upravna oblastva prve stopnje se pooblaščajo, da radi aroncacijsko po službeni dolžnosti ali na zahtevo ene ali več občin, zakupnika občinskega lovišča ali lastnika izločenega lovišča po zaslišanju Zveze lovskih društev popravijo meje lovišča.

Ob istih pogojih sme ban več občin brez obzira na razsežnost njihovega ozemlja združiti v eno lovišče, ki ne sme presegati 5000 ha.

Ako iz zemljišč, združenih v občinsko lovišče, nastane po nakupu ali na kakšen drugi način za izločitev lastnega lovišča zadostna površina, ali če lastnik izločenega lovišča pridobi dele občinskega lovišča, potem se pravica do lastnega lovišča ustavlja za ves čas, dokler traja že obstoječi zakup lovišča, danih v zakup po občem upravnem oblastvu prve stopnje.

§ 6.

Lastniki zemljišč, ki jim po § 4. tega zakona prilada pravica do izločenega lastnega lovišča, morajo zahtevati to izločitev pred vsako oddajo občinskega lovišča v zakup pri občem upravnem oblastvu prve stopnje, na čigar ozemlju je največji del posestva. Ako oddajanje v zakup občinskih lovišč dveh ali več sosednjih srezov ne pada v isti čas, se izločitev zahteva pri onem srežu, v katerem pride najprej do oddaje občinskega lovišča v zakup. V tem primeru se lastniku prizna lovsko pravico takoj, toda koristno divjačino sme loviti šele, ko se mu izroči površina od najmanj 200 ha.

Zahtevo za izločitev lastnega zemljišča predloži lastnik občemu upravnemu oblastvu prve stopnje najkasneje šest mesecev prej, preden prestane obstoječi zakup občinskega lovišča, v katerem je to zemljišče, odnosno najkasneje šest mesecev pred oddajo občinskega lovišča v zakup. Lastnik lovišča priloži svoji pismeni zahtevi dokazila, s katerimi dokaze lastniško pravico in neprekinitljeno posest. Ako lastnik ne vloži svoje zahteve v omenjenem roku, se njegova zemljišča za prihodnjo zakupno dobo priključijo občinskemu lovišču.

Ako se obseg izločenega lastnega lovišča po prodaji, delitvi ali na katerikoli drugi način tako izpremeni, da ni več najmanjšega obsega, predписанega s tem zakonom (§ 4.), ga obča upravno oblastvo prve stopnje brez odlaganja proti sorazmerno povišani zakupnini po službeni dolžnosti priključi občinskemu lovišču.

Z združitvijo (komasacijo) dveh ali več posestev raznih lastnikov se ne more ustvariti pravica do izločenega lastnega lovišča.

§ 7.

Ako so v ozemlju izločenega lastnega lovišča osredki (enklave), prilada lovsko pravico na teh osredkih lastniku izločenega lovišča proti primerni odškodnini po predpisih § 13. tega zakona. Deli občinskega lovišča, ki kot polosredki (polenklate) segajo v lastna lovišča, se morejo proti sorazmerni odškodnini prav tako priključiti lastnim loviščem, ako to zahtevajo interesi gojenja divjačine. Odločbo o tem izda po zaslišanju občine, kar kar tudi Zveze lovskih društev obča upravno oblastvo prve stopnje.

Pod sorazmerno odškodnino v smislu §§ 6. in 7. tega zakona se razume znesek, ki ustreza površini in zakupnini dotičnega občinskega lovišča.

Ako lastnik izločenega lovišča odkloni prevzem osredka ali polosredka s prednjimi pogoji, se mu odvzame tudi lastno lovišče in odda v zakup po § 15., odstavku tretjem tega zakona.

Dajanje lovišča v zakup.

§ 8.

Lovsko pravico v občinskih loviščih oddaja pristojno obča upravno oblastvo prve stopnje potem javne dražbe pod zakup za 12 let. Dražba se vrši najkasneje štiri meseca pred potekom obstoječe zakupne pogodbe.

Oglas dražbe se mora pravočasno priobčiti Zvezi lovskih društev in objaviti najmanj 15 dni prej v banovinskem službenem listu, v »Službenih novinah« in z oglasom v občini.

Dražba se vrši ustno v prostorih občega upravnega oblastva prve stopnje ob navzočnosti predstavnikov dočne občine, odnosno lastnika lovišča (§ 15.). Za sestavljanje zapisnika veljajo predpisi zakona o občem upravnem postopku.

Dražitelj more biti samo oseba, ki dokaže, da ima veljavno lovsko karto in ni od dražbe izključena po predpisih tega zakona. Tuji državljanji se lahko udeleže dražbe samo, če ustreza predpisom § 27. tega zakona in ako predlože pismeno odobrenje bana.

Pred začetkom dražbe mora vsak udeležnik položiti varščino v gotovini v višini izklicne cene. Izklicno ceno, ki ni višja od tretjine prejšnje zakupnine, odredi obča upravno oblastvo prve stopnje po zaslišanju občine, odnosno lastnika lovišča. Ako se pri določeni izklicni ceni ne javi noben ponudnik, se ponovna dražba vrši v roku osmih dni. Na ponovni dražbi se sprejmejo ponudbe tudi pod izklicno ceno, kar je treba izrečeno navesti v ogasu.

Izdražitelj mora takoj plačati enoletno zakupnino in na isti znesek povišati položeno varščino. Prav tako je dolžan v korist banovinskega lovskega sklada vplačati 3 (tri) odstotke enoletne zakupnine.

Varščina se lahko položi v gotovini ali v vrednostnih papirjih, ki jim je uradno priznana sposobnost za varščino, in sicer po borznem tečaju, toda nikdar nad nominalno vrednostjo. Obresti varščine pripadajo lastniku. Ako se varščini med zakupno dobo zmanjša vrednost, se na poziv oblastva dopolni. Varščina se brani pri pristojni sreski davčni upravi. Obča upravno oblastvo prve stopnje jo vrne lastniku v roku 3 mesecev po poteku zakupnega razmerja.

Ako dražba ne uspe, se ponovna dražba odredi takoj in izvrši v roku mesec dni. Dokler ni lovišče v zakupu, se postavi za to lovišče na stroške občine ali lastnika lovišča zaprisežen lovski čuvaj (§ 41.). Za ta čas je prepovedano loviti zaščiteno divjačino.

Natančnejše odredbe za vršitev dražbe se določijo z banovinsko uredbo v smislu člena 90. ustawe.

§ 9.

Obča upravna oblastva prve stopnje potrdijo dražbo najdalj v 8 dneh po izvršeni dražbi. Praviloma se sprejme najboljša ponudba. Dražba se ne potrdi, ako obstoječi važni in temeljni razlogi, na podstavi katerih se da sklepati, da bi bila primaknitev lovišča najboljšemu ponudniku kvarna lovskim interesom, kakor tudi takrat ne, ako je bil najboljši ponudnik tekom poslednjih 5 let ponovno kaznovan po predpisih tega zakona.

Proti odločbi o dražbi imajo pravico do pritožbe občina, odnosno lastnik lovišča in dražitelji. Ban bo rešil pritožbo najdalj v roku meseca dni.

Ako se dražba ne potrdi, se odredi po pravomočnosti odločbe o odklonitvi potrdilve ponovna dražba, ki se izvrši najdalj mesec dni po pravomočnosti odločbe o odklonitvi potrdilve.

§ 10.

Obrazec za lovsko zakupno pogodbo za občinska lovišča predpiše ban. Ena tretjina površine vsakega lovišča se pogodbeno postavi v zadnjem zakupnem letu pod prepoved lova. Površino tega dela določi pred začetkom zadnjega leta obče upravno oblastvo prve stopnje.

§ 11.

Lovišče more vzeti v zakup ena ali več fizičnih oseb, vendar mora biti število zakupnikov sorazmerno z velikostjo lovišča.

Natančnejše odredbe o tem se predpišejo z banovinsko uredbo v smislu člena 90. ustawe.

§ 12.

Zakupna doba traja 12 let. Ob pustošenju lovišča po zakupniku ali po od njega upravičenih lovcih gre banu pravica, da na zahtevo interesirane občine, odnosno na poročilo občega upravnega oblastva prve stopnje ali Zveze lovskih društev razveljavlja zakupno pogodbo pred potekom zakupne dobe in odredi novo dražbo.

Na prošnjo zakupnika in ob pristanku občine, odnosno lastnika lovišča sme obče upravno oblastvo prve stopnje podaljšati zakupno pogodbo za vso nadaljnjo zakupno dobo.

Zakupnik mora vložiti prošnjo najkasneje šest mesecov pred potekom zakupne dobe.

§ 13.

Letna zakupnina za prihodnje leto se plača v občinsko blagajno mesec dni pred zaključkom zakupnega leta. Ako zakupnik v roku 15 dni po opominu pristojnega sreskega oblastva ne izpolni te svoje dolžnosti ali ako se zakupna pogodba po predpisu § 12. razveljavlja, se dotočno lovišče odda na javni dražbi na njegove stroške iznova v zakup. Ponovne dražbe se dosedanji zakupnik ne sme udeležiti, vendar pa odgovarja za morebitno razliko v zakupnini za vso dobo, katero bi morala traktati ukinjena zakupna pogodba.

Zakupnina pripada zemljiškim lastnikom po površini njihovih zemljišč, ki tvorijo lovišče.

§ 14.

Podzakupi kakor tudi odstop zakupne pravice (ce-sija) občinskih lovišč so dovoljeni samo z odobritvijo občega upravnega oblastva prve stopnje, ki o tem prej zasliši občino, odnosno lastnika lovišča.

Stevilo podzakupnikov obenem z zakupniki mora ustrezati površini lovišča (§ 11.).

Zakupniki lovišča ne smejo brez dovoljenja občega upravnega oblastva prve stopnje nikomur izdajati lovnih dovoljenj za denar ali za kakšno drugo odškodnino. Od te prepovedi se izvzema samo dovoljenje za odstrel pojedinih jelenov, divjih koz, srnjakov in divjih petelinov.

Ako se ugotovi, da je zakupnik brez odobritve občega upravnega oblastva prve stopnje dal lovišče v pod-

zakup ali da je za denar ali kakšno drugo odškodnino izdajal lovna dovoljenja in če je bil zakupnik že enkrat kaznovan zaradi tega dejanja (§ 28.), proglaši obče upravno oblastvo prve stopnje brez odloga njegovo zakupno pravico za ukinjeno in odda lovišče na stroške in nevarnost zakupnika na dražbi v ponovni zakup za 12 let v smislu § 13. tega zakona. Ako med več zakupniki samo nekateri izmed njih kršijo gornji predpis, se izključijo ti od pravice izvrševanja lova tako, da se v ničemer ne oproste obvez, ki izvirajo iz zakupne pogodbe. Pravice ostalih zakupnikov ostanejo nedotaknjene.

Lovišča države, javnopravnih korporacij in društev.

§ 15.

Državna posestva, ki ustrezajo odredbam § 4. tega zakona, izloči obče upravno oblastvo prve stopnje po službeni dolžnosti kot lastna lovišča.

Državna lovišča in lovišča krajiških imovinskih občin, izločena po § 4. tega zakona, se oddajo v zakup po dražbi ali pa se upravlja drugače po odredbah pravilnika, za čigar izdajo se pooblašča minister za šume in rudnike.

Izločena lastna lovišča vseh javnopravnih korporacij kakor tudi občinska, vaška, cerkveno-vakufska lovišča, lovišča agrarnih ali zemljiških zajednic in tem slična, izvzemši ona, ki jih uživa posamezna oseba (cerkveni dostojanstvenik, župnik itd.), se dajejo v zakup na javni dražbi pri občem upravnem oblastvu prve stopnje. Za to dražbo veljajo predpisi kakor za občinska lovišča s to izjemo, da ima lastnik pravico, da ne sprejme najboljšega ponudnika. V tem primeru se odredi ponovna dražba. Ako lastnik tudi pri ponovni dražbi odbije najboljšega ponudnika, izreče o sprejetju ponudbe končno odločbo obče upravno oblastvo prve stopnje. Zakupnina gre v korist lovskemu lastniku.

Odredba iz tretjega odstavka tega paragrafa se more uporabiti tudi za izločena lovišča akcijskih in drugih družb, v katerih se kljub ponovnemu pismenemu opominu občega upravnega oblastva prve stopnje ne ukrenejo koraki za umno gojitev in varstvo (ocuvanje) divjadične. O tem odloča obče upravno oblastvo prve stopnje.

Kataster lovišč.

§ 16.

Obče upravno oblastvo prve stopnje sestavi spisek vseh lastnih lovišč, občinskih lovišč in zverinjakov (§ 4.) s potrebnimi podatki, ki se mora stalno voditi v vpisovanjem vseh izprememb v skladu z dejanskim stanjem (kataster lovišč). V ta kataster se vpisujejo tudi državna lovišča in rezervati (§ 108.).

Nadzor nad točnim vodstvom katastra ima ban po predpisih, ki jih izda minister za šume in rudnike.

II. POGLAVJE.

Lovno-policijske odredbe.

Lovopust. — Izjeme.

§ 17.

Nastopne vrste divjadične se ne smejo v spodaj označenem času niti loviti niti ujeti niti ubijati:

Kozorogi: kozli od 1. decembra do 31. oktobra, koze vse leto;
 mufloni: ovni od 1. decembra do 31. oktobra, ovce vse leto;
 jeleni od 1. januarja do 31. julija; koštute od 16. januarja do 31. oktobra;
 damjaki od 1. januarja do 30. junija; koštute od 16. januarja do 31. julija;
 srnjaki od 1. decembra do 30. aprila; srne od 1. decembra do 30. septembra;
 divji kozli od 1. januarja do 31. julija;
 divje koze od 16. decembra do 31. avgusta;
 zajci od 16. januarja do 15. septembra;
 divji petelin, veliki: od 1. junija do 31. marca;
 ruševci, od 16. junija do 31. marca;
 divje kokoši, velike in male, vse leto;
 jerebi od 1. decembra do 15. avgusta;
 kotorne od 1. januarja do 31. avgusta;
 fazani od 16. januarja do 31. avgusta;
 droplje, velike in male, od 16. januarja do 31. avgusta;
 poljske jerebice od 16. decembra do 31. avgusta;
 divje race, divje gosi, golobi in grlice, močvirnice, vodne ptice vseh vrst od 1. marca do 15. junija;
 kljunači vseh vrst od 16. aprila do 31. julija;
 prepelice in kosti od 16. decembra do 31. julija.
 Navedena prvi in zadnji dan se računata v lovopust. Odredbe tega paragrafa se ne nanašajo na zverinjake.

Kozorogi, mufloni, jeleni in koštute, damjaki in koštute, divji kozli in divje koze se smejo streljati v označenem času vobče, a srnjaki in srne do 30. septembra samo s kroglo. Mladič te vrst divjačine je prepovedano streljati v njihovem prvem letu.

Do uveljavljenja posebnega zakona za zaščito ptic se s tem zakonom vse leto ščitijo: ptice pevke, vse za poljedelstvo in gozdno gospodarstvo koristne ptice kakor tudi njihova gnezda, jajca in mladiči. Spisek teh ptic se objavi z banovinsko uredbo v smislu člena 90. ustave. Loviti te ptice dovoljuje izjemno ban.

§ 18.

Ban se pooblašča, da po zaslisanju Zveze lovskih društev podaljša ali skrajša lovopust, naveden v § 17. (prepovedani čas), kakor tudi, da za nove vrste divjačine uvede lovopust za vso banovino ali za poedine sreže.

Ako bi se ugotovilo, da je katera vrsta divjačine postala redka, prepove ban po zaslisanju Zveze lovskih društev lov te divjačine za izvesten čas in za določeno ozemlje. Minister za šume in rudnike more po zaslisanju Osrednje zveze lovskih društev odrediti tudi splošno prepoved lova.

§ 19.

Lastnikom izloženih ali zakupnikom občinskih in drugih lovišč, ki se bavijo z umeščnim gojenjem divjačine, sme ban po zaslisanju Zveze lovskih društev dovoliti ujeti živo divjačino v določenem številu in času in to divjačino uporabiti za gojenje in prodajo ali jo razpoliljati. Izvor te divjačine se dokaže pri pošiljatvi s potrdilom pristojnega občega upravnega oblastva prve stopnje.

Za naučne namene kakor tudi za zbirke prosvetnih zavodov sme ban ob pristanku lovskega upravičenca dovoliti lovljene in ujetje omejenega števila določene divjačine tudi za čas lovopusta.

§ 20.

Obče upravno oblastvo prve stopnje pazi, da lovski upravičenci ne goje divjačine prekomerno na škodo poljedelstva in gozdarstva. Kjer bi se ugotovila prevelika prirast divjačine, pozove oblastvo lovskoga upravičenca, da jo v določenem roku zniža.

Ce lovski upravičenec tudi po ponovnem pozivu ne bi izvršil odstrela v zadostni meri, izvrši obče upravno oblastvo prve stopnje odstrel s pomočjo upravičenih lovev na stroške in nevarnost lovskih upravičencev.

V ta namen kakor tudi zaradi potrebne gojitve divjačine (reguliranje razmerja spola itd.) sme ban izjemoma dovoliti odstrel izvestne vrste divjačine tudi za čas lovopusta, to pa zmerom ob točni označbi števila kakor tudi roka, v katerem se mora odstrel izvršiti.

Ako se med divjačino pojavi kakšna nalezljiva bolezni, katere prijava je obvezna v smislu zakona o odvračanju in zatiranju živalskih kužnih bolezni z dne 14. junija 1928,* javi to čuvaj ali lovski upravičenec občini.

Nedovoljen način lova.

§ 21.

Zaščiteni divjačini (§ 2., odd. I.) se sme loviti samo s puško, na konju ali s sokolom, s psom ali brez njega. Lov s hrti je prepovedan.

Z braki loviti je prepovedano od 15. januarja do 30. septembra. Ban sme po zaslisanju Zveze lovskih društev popolnoma ali za določen čas in za izvestno ozemlje prepovedati lov z braki.

Prepovedano je:

- lovljene zaščitenih ptic in zaščitene dlakaste divjačine z zanjkami, s pastmi, skopci, hrano, ki so ji pridejana omotna sredstva, z limanicami, mrežami in vsemi ostalimi sličnimi sredstvi. Prav tako je prepovedana vsakemu zasebniku, razen registrovanemu trgovcu, lovskemu upravičencu in njegovemu osebju že sama hramba takih naprav za lovljene zaščitene divjačine;

- lovljene in preganjanje divjačine in ptic ob času velikih zametov, snegov in poplav in lovljene jerebic, zajcev in fazanov na vozovih, avtomobilih, sankah ali z uporabo reflektorjev;

- poškodovanje in uničevanje legel in gnezd ter pobiranje in uničevanje jajec (in)** mladih ptic. Jajca smejo pobirati samo lovski upravičenci in še ti samo za gojitev divjačine.

Lovljene divjačine je lovskemu upravičencu dovoljeno tudi z mrežami ali drugimi pripravami, toda samo za gojitev ali naučne namene (§ 19.).

§ 22.

Zastrupljenje nezaščitene divjačine in zverjadi je dovoljeno samo lovskim upravičencem z izrečno dovolitvijo občega upravnega oblastva prve stopnje, in sicer samo na krajih, ki so izrečeno naznačeni v dovolilu.

Predpisi o izdajanju dovolil za zastrupljanje, o obvestitvi zemljiških lastnikov in občinstva o zastrupljanju, o označevanju krajev, kjer se polaga strup kakor tudi o pobiranju strupenih vab, se izdajo z banovinsko uredbo v smislu čl. 90. ustave.

* Uradni list št. 287/80 iz leta 1928.

** V izvirniku brez zime, Opomba prevajalca.

§ 23.

Loviti divjačino je prepovedano:

1. po oranicah izvzemši okopavine: od 1. februarja pa dokler se ne pobero pridelki;
2. po travnikih: od 1. aprila pa dokler se ne spravi seno in otava;
3. po vinogradih: od 1. februarja pa dokler se ne obero;
4. po tobačnih nasadih, vrtovih in zelenjavnah, dokler se ne pobero pridelki.

Prodajanje divjačine. — Potrdila o izvoru.

§ 24.

Od dne, ko se po odredbah iz §§ 17. in 18. tega zakona divjačina vobče ali poedine vrste ne smejo loviti, je po preteku osmih dni prepovedano dotično divjačino živo ali mrtvo kakor tudi njene dele razpošiljati, na prodaj nositi, razstavljati, ponujati, prodajati in kupovati. Čez nadaljujih 10 dni je prepovedano staviti divjačino na jedilne liste in jo prodajati kot pripravljeno jed v javnih lokalih.

Od te prepovedi se izvzemajo konzerve in divjačina, ulovljena na podlagi izrečnega dovoljenja (§ 19.) kakor tudi divjačina, ulovljena v zakonito dovoljenem času, ki je bila hranjena v hladilnicah.

Lastniki hladilnic predlože najkasneje 8 dni od začetka lovne prepovedi za posamezne vrste divjačine občemu upravnemu oblastvu prve stopnje točen spisek dotične divjačine, ki jo hranijo v hladilnici. Obče upravno oblastvo prve stopnje ugotovi po svojem odposlancu točnost spiska in označi divjačino s plombo. Stroški tega postopanja gredo na breme lastniku hladilnice.

Posebni predpisi o hrambi divjačine v hladilnicah, o označevanju s plombo in o dajanju v promet se izdajo z banovinsko uredbo v smislu člena 90. ustawe.

§ 25.

Po preteku 8 dni od dne, ko se po odredbah §§ 17. in 18. tega zakona ne smejo loviti koštute, koštute damakov, divje koze in srne, je prepovedano razpošiljati, na prodaj nositi, razstavljati, ponujati, prodajati ali kupovati divjačino, pri kateri se ne more povsem zanesljivo ugotoviti spol.

§ 26.

Osebe, ki nudijo na prodaj divjačino ali njene dele, morajo vsakokrat dokazati s potrdilom izvor divjačine. Kupci smejo divjačino kupovati samo od prodajalcev, ki izvor divjačine lahko dokažejo s potrdilom.

V potrdilu mora biti navedeno:

1. ime lovskega upravičenca in točna navedba sreza, občine in lovišča, iz katerega je divjačina;
2. število in vrsta divjačine, pri jelenjadi, divji kozi in srnjadi za vsak primer še spol in težina;
3. katerega dne in meseca je bila divjačina ulovljena (napisano z besedami);
4. katerega dne in meseca je bilo izданo potrdilo;
5. lastnoročni podpis lovskega upravičenca;
6. podpis in pečat občine, ki potrjuje pristnost podpisa lovskega upravičenca.

Potrdilo izdaje lastnik izločenega ali zakupnik (podzakupnik) občinskega lovišča, iz katerega je divjačina. Občina potrdi brez takse pristnost podpisa v bloku vna-

prej. Izdaja neresničnega potrdila se kaznuje po tem zakonu (§ 87.).

Potrdilo za divjačino velja osem dni; potrdilo za kožo divjačine mesec dni, odkar je bilo izданo.

Železnice, parobrodi in druga prometna podjetja smejo prevzeti odpravo divjačine samo, če pošiljalj predloži potrdilo o izvoru divjačine. Izvzeta iz prednjega predpisa je divjačina, ki jo lovec nosi s seboj, toda na zahtevo nadzornih organov je dolžan pokazati lovsko karto (§ 27.).

Hotelirji, restavracije in gostilničarji in vse osebe, ki prodajajo divjačino v javnih prostorih, pripravljeno za jed, so na zahtevo oblastva dolžni navesti, od koga so nabavili divjačino.

Divjačino, o kateri bi prodajalec ne mogel pokazati potrdila o izvoru, nadzorni organ (§ 47.) zaseže in proda na javni dražbi. Polovica na dražbi dosežene kupnine pripada banovinskemu lovskemu skladu.

Lovska karta.

§ 27.

Nične ne sme vzeti lovišča v zakup, niti izvrševadlova, ako nima predpisane lovske karte, ki jo izdaja pristojno občne upravno oblastvo prve stopnje. Lovske karte veljajo za vso državo. Predpise o obliki, vsebinini kakor tudi o načinu izdajanja lovske karte izda minister za šume in rudnike s pravilnikom.

§ 28.

Lovske karte ne morejo dobiti osebe:

1. ki niso dovršile 18 let, po dovršitvi 18 let pa do polnoletnosti pa, ako nimajo dovoljenja roditeljev ali skrbnika;
2. ki so pod skrbstvom;
3. ki so sodnijsko obsojene vobče zaradi zločina ali zaradi prestopka, napravljenega iz koristljubija, dokler trajajo posledice kazni;
4. ki so obsojene na izgubo častnih pravic, dokler ta kazen traja;
5. slaboumneži in notorni pijanci;
6. ki so kaznovane za pregrešek po §§ 14., 17. in 88. tega zakona, za dobo šestih let. Osebe, ki so bile trikrat kaznovane zaradi takih pregreškov, izgube pravico do lovske karte za vedno;
7. ki jim je zakupna pogodba razveljavljena radi pustozemja (§ 12.), za dobo treh let;
8. ki so kaznovane za pregrešek po § 85., točka 8., in § 87. tega zakona, za dobo dveh let;
9. ki so poljski in vinogradniški čuvaji, stalni gozdni delavci, uslužbenci finančne kontrole, izvzemši uradnike, monopolski stražniki in trošarinski uslužbenci samoupravnih teles, izvzemši trošarinske uradnike.

Cuvaji državnih, samoupravnih in samostanskih gozdov in posestev morejo dobiti lovsko kartu samo na pisemno prošnjo njihovih službodajalcev; naposled

10. ki ne zna ravnati z lovskim orožjem, ne poznajo potrebne opreznosti na lov in bistvenih predpisov zakona o lovru. Minister za šume in rudnike predpis s pravilnikom, v katerih primerih in na kakšen način se bo uporabljala ta odredba.

§ 29.

Lovske karte se izdajajo za eno leto ter veljajo od 1. januarja do 31. decembra.

Pravica do brezplačne karte pripada članom kraljevskega doma, poslanikom in konzulom tujih držav, kolikor so tuji državljanji, po načelu vzajemnosti, in državnemu strokovnemu gozdarskemu osebu.

Občno upravno oblastvo prve stopnje odvzame lovsko kartu brez povračila plačane takse, če po nje izdaji nastopi kateri razlog iz § 28. tega zakona, če se za tak razlog pozneje izve ali če se ugotovi, da se je izvršila zloraba v smislu § 32. tega zakona. Proti odvzemu lovskih kart je dopustna pritožba.

§ 30.

Tujim državljanom, ki ne bivajo stalno na državnem ozemlju, se sme izdati samo mesečna lovска karta. To karto izda ban obenem z dovoljenjem za posest in nošenje orožja. Tuji državljanji morajo biti, ako so zakupniki ali lastniki kakega lovišča v državi, člani kakega lovskega društva, organiziranega v Osrednji zvezki lovskih društev (§ 76.).

§ 31.

Vsek lovec mora na lovu imeti pri sebi lovsko kartu, ki jo mora pokazati na zahtevo nadzornih organov (§ 47.), lovskega upravičenca ali njegovega osebja (§ 41.) in povedati svoj priimek in ime, poklic, rojstno leto in bivališče.

§ 32.

Lovske karte lastnik ne sme prodati, niti drugi osebi posoditi (§ 86., točka 2.). Ako lastnik izgubi lovsko kartu, je dolžan to prijaviti v roku 8 dni občemu upravnemu oblastvu prve stopnje, ki je karto izdal. Občno upravno oblastvo prve stopnje oglaši izgubljeno lovsko karto na stroške stranke s proglašom za neveljavno, a stranki se takoj brezplačno izda duplikat lovskih kart.

Hoja s puško po tujem lovišču.

§ 33.

Prepovedano je hoditi s puško po tujem lovišču razen po javnih potih.

Posebno je prepovedano vsakomur, in tudi poljskim in gozdnim čuvajem, brez dovoljenja lovskega upravičenca nositi v lovišču puške malega kalibra s slabim pokom.

§ 34.

Nihče ne sme zasledovati divjačine, ki je bila ranjena v njegovem lovišču, ako ubeži v tuje lovišče.

Prav tako si ne sme nihče, razen lovskega upravičenca, prisvojiti divjačine, ki se najde v lovišču ranjena ali poginula.

§ 35.

Na dvoriščih, v vrtovih in na zemljiščih, ki so trajno tako ograjena, da so pristopna dlakasti divjačini samo skozi vrata — razen zverinjakov (§ 4.) — ne sme loviti niti lovski upravičenec, niti zemljiški posestnik, razen da sta se oba dogovorila. Za škodo, ki jo divjačina napravi na tako ograjenih zemljiščih, lovski upravičenec ne odgovarja.

Preveliko število škodljive divjačine. Gonje (hajke).

§ 36.

Ako se divje svinje, lisice, jazbeci, divje mačke, dehorji in hrčki ali zverjad v katerem lovišču prekomerno razmnože, pozove občne upravne oblastve prve stopnje na zahtevo interesentov ali sosednih upravičencev lastnika ali zakupnika določnega lovišča, naj znaša število te divjačine v določenem roku.

Ako ta rok poteče brez uspeha, odredi občne upravne oblastve prve stopnje gonje na divje svinje in zverjad in izda druge potrebne ukrepe za zmanjšanje števila lisic, jazbecev, divjih mačk, dehorjev in hrčkov.

§ 37.

Občina določi na zahtevo občega upravnega oblastva prve stopnje takoj potrebno število lovcev in gonjačev, ki ne smejo biti stari pod 18 let.

Gonje vodi oseba, ki jo postavi oblastvo. Lovci in gonjači so dolžni odzvati se pozivu kakor tudi pokoriti se odredbam vodje gonje.

Pri gonji je dovoljeno ubijati samo divje svinje in zverjad; ubita divjačina gre onemu, ki jo ubije.

Lovcu, ki izven gonje ubija risa ali volka, se da nagrada.

Predpisi za izvedbo gonje kakor tudi o višini nagrade za ubito škodljivo divjačino in zverjad se izdajo z banovinsko uredbo v smislu čl. 90. ustawe.

Psi in pohajaške mačke.

§ 38.

Lovski lastniki in zakupniki in lovski osebje imajo pravico v svojem lovišču ubijati pse, ki pohajajo po lovišču, kakor tudi mačke, ki se zalotijo več ko dvesto metrov od najbližje hiše.

Ni dovoljeno ubijati lovskih psov, ki spremljajo upravičenega loveca ali ki goneči divjačino na lovu v dovoljenem lovnem času prekoračijo meje lovišča.

Ce se poljske miši zelo razmnože, sme občne upravne oblastve prve stopnje prepovedati streljanje mačk na polju. Prepoved se sme izdati samo za eno leto.

§ 39.

Prepovedano je po tujem lovišču voditi pse, razen po javnih potih; izjemoma je dovoljeno pastirjem večjih čred voditi pastirske pse. V krajih, v katerih je bilo po doseganjih zakonih dovoljeno voditi pastirske pse samo z lesnim, okoli vratu obešenim betičem, ostanejo ti predpisi v veljavi tako, da mora ta betič viseti psu neposredno pod kolena sprednjih nog in ne sme biti tanjši od 8 cm, niti krajši od 25 cm.

Z banovinsko uredbo po čl. 90. ustawe se morejo tudi za druge kraje ali ozemlja predpisati iste odredbe.

III. POGLAVJE.

Nadzorstvo in zaščita lova.

Javno nadzorstvo nad lovom.

§ 40.

Nadzorstvena pravica nad vršenjem lova kakor tudi delo za občno pospeševanje lovstva pripada banu, vrhovno nadzorstvo pa ministru za šume in rudnike,

Lovski čuvaji.

§ 41.

Lastniki in zakupniki lovišč so dolžni na svoje stroške in na svojo odgovornost nastaviti in občemu upravnemu oblastvu prve stopnje prijaviti kot lovski čuvaje izučene loveci ali vsaj takšne osebe, ki poznajo potrebne predpise in ki jim oblastvo priznava sposobnost za ta poklic.

Občne upravno oblastvo prve stopnje mora skrbeti, da bodo lovski čuvaji nameščeni v vsakem lovišču najkasneje tri mesece potem, ko stopi ta zakon v veljavo. V vseh v zakup oddanih loviščih postavijo zakupniki čuvaje najkasneje tri mesece po odobritvi dražbe lovišča.

Ako lastnik ali zakupnik lovišča ne nastavi čuvajev v določenem roku, jih po pismenem opominu nastavi občne upravno oblastvo prve stopnje na njegove stroške in nevarnost.

§ 42.

Čuvaji morajo biti pismeni in ustrezati pogojem, označenim v § 28., točke 1. do 8. tega zakona.

Stevilo lovskih čuvajev mora ustrezati površini lovišča in krajevnim prilikam. O tem odloča občne upravno oblastvo prve stopnje.

§ 43.

Lovski čuvaji nosijo v službi puško, legitimacijo o opravljeni zaprisegi (§ 45.) in posebni službeni znak lovskega čuvaja. Natančnejše odredbe predpiše minister za šume in rudnike s pravilnikom.

§ 44.

Lovski čuvaji opravijo pred upravnim oblastvom prve stopnje službeno zaprisego nastopne vsebine:

»Jaz, N. N., prisegam pri Bogu vsemogočnem, da bom zvest vladajočemu kralju Aleksandru I. in da bom točno vršil svojo službo po zakonih in naredbah. Posebno prisegam, da bom mojemu nadzorstvu zaupane lovski pravice zvesto in pazno čuval, da si bom z vsemi silami prizadeval, da po zakonitih predpisih, primem osebe, ki bi na kakršenkoli način kršile ali poizkušale kršiti lovski pravice. Prisegam, da ne bom zavedno po krivem dolžil ali sumil nedolžnega, da bom, kolikor bom mogel, prepričeval vsako škodo, narejeno škodo prijavljal in ocenjeval in po zakonu zahteval odškodnino; da bom vestno takoj prijavil na pristojnem mestu opažene kužne bolezni med divjačino, da se ne bom nikoli brez vednosti in dovoljenja svojega lovskega gospodarja izogibal svojim dolžnostim in da bom o zaupanem mi imetju vedno tako polagal račun, kakor je prav.

Tako mi Bog pomagaj!«

Pred zaprisego se oblastvo prepriča, ali dotočna oseba pozna predpise o posesti in nošenju orožja, o uporabljaju orožja in o lovu.

Zapriseženi čuvaji uživajo zaščito javnih organov po § 76. zakona o notranji upravi.

§ 45.

Občne upravno oblastvo prve stopnje vodi točen pregled zapriseženih lovskih čuvajev. Po zaprisegi se izda lovskim čuvajem potrdilo, ki jim služi obenem za legitimacijo in dovolilnico za posest in nošenje orožja.

Lovski čuvaj mora v službi vedno nositi s seboj obrazec prisegi z lastnoročnim podpisom, s fotografijo, po-

trjeno od občega upravnega oblastva prve stopnje, kakor tudi s podpisom gospodarjevim.

Lovski čuvaji smejo loviti nezaščiteno divjačino, a zaščiteno divjačino samo v prisotnosti svojega gospodarja; v tem primeru morajo imeti lovsko karto.

§ 46.

Vsakdo je dolžan pokoriti se odredbam zapriseženega lovskega čuvaja, ki jih vršeč svojo službo izdaja po predpisih tega zakona.

§ 47.

Pravico in dolžnost vršiti nadzorstvo nad lovom imajo poleg zapriseženih lovskih čuvajev:

1. občna upravna oblastva;
2. šumarski uslužbenci, navedeni v § 136. zakona o gozdovih kakor tudi ostali organi javne varnosti.

§ 48.

Zapriseženi lovski čuvaji kakor tudi organi, navedeni v § 47. tega zakona, imajo pravico zahtevati od vsake osebe, ki jo zalotijo na lovu, na vpogled lovsko karto (§ 27.), a od oseb, ki prodajajo ali nosijo divjačino, potrdilo o izvoru divjačine (§ 26.). Prav tako imajo pravico, da te osebe vprašajo za priimek in ime, poklic, rojstno leto in odkod so.

Ako bi se dotočnik ne mogel pravilno legitimirati ali ako obstoji sum, da je lovска kartka ponarejena ali tuja, se mu mora odvzeti lovsko karta, lovsko orožje in pribor kakor tudi divjačina, ako se najde pri njem. O tem sestavijo lovski nadzorni organi prijavo in jo izročijo obenem z odvzetim orožjem in lovskim priborom najkasneje v 48 urah občemu upravnemu oblastvu prve stopnje, krajevnemu policijskemu oblastvu ali orožniški postaji.

Obrazec prijave, postopek glede odvzetega orožja, pribora in divjačine itd. predpiše minister za šume in rudnike s pravilnikom.

§ 49.

Ako zalotena oseba zataji svoje ime ali, ako se z grožnjo ali silo upre službenemu poslovanju, jo lovski nadzorni organ lahko prime in izroči najbližnjemu krajevnemu policijskemu oblastvu, orožniški postaji ali občini.

IV. POGLAVJE.

Povračilo škode po lovu in škode po divjačini.

Povračilo škode.

§ 50.

Lovski upravičenec je dolžan povrniti:

1. škodo, ki jo z lovom store on sam, njegovi čuvaji, pomočniki, sluge in njegovi levski gostje, kakor tudi vso škodo, povzročeno po njihovih lovskih pseh (škoda po lovu);

2. praviloma vsako škodo, ki jo v njegovem levščastori z lovopustom zaščitena divjačina (§ 2., odd. I.) na zemljiščih in pridelkih, ki so na teh zemljiščih (škoda po divjačini).

§ 51.

Za škodo, povzročeno v poslednjih dveh mesecih izvestnemu zemljišču po divjih svinjah v iznosu od 300 din-

narjev, odgovarja v vsakem primeru lastnik ali zakupnik lovišča, v čigar področju je to zemljišče.

Ako škoda presega 300 dinarjev, pa se divje svinje ne drže stalno v tem lovišču, plačata škodo po polovici lastnik odnosno zakupnik lovišča, v katerem je škoda povzročena, in lastnik ali zakupnik najbližjega lovišča, v katerem se divje svinje stalno drže. Ako je takšnih lovišč več, pa se ne more ugotoviti, iz katerega lovišča so divje svinje prišle, odgovarjajo za to polovico škode lastniki in zakupniki teh po enakih delih, razen če se ugotovi, da divje svinje niso prišle iz teh lovišč. V tem primeru se izplača ta del odškodnine iz sredstev banovinskega lovskega sklada.

§ 52.

Ako pripada lovsko pravico v enem lovišču dvojici ali več osebam, odgovarjajo za škodo po lovku kakor tudi za škode po divjačini solidarno.

§ 53.

Lastnik ali zakupnik lovišča, ki je dolžan poravnati škodo po lovku po §§ 50. in 51., ima pravico do regresa proti neposrednemu krivcu po načelih občega državljanškega zakonika.

§ 54.

Kogar zemljišču preti škoda po divjačini, je upravičen zemljišče ograditi, poditi divjačino s svojega zemljišča in plašiti jo z ognjem in truščem po posebnih čuvanjih ali na drug način, toda s tem ne sme napraviti škode zaščiteni divjačini.

§ 55.

Lovski upravičenec sme z dovoljenjem občega upravnega oblastva prve stopnje tuja zemljišča v svojem lovišču ograditi ali jih pred oškodovanjem po divjačini zaščititi na kakšen drugi način, toda samo tako, da zemljiški lastnik radi tega ne trpi škode.

Toda tudi v tem primeru odgovarja lovski upravičenec za škodo, nastalo radi ograditve kakor tudi za škodo po divjačini (§§ 50. in 51.), razen ako dokazuje, da je oškodovanec sam kriv, da podvzeti očuvalni ukrepi niso uspeli.

§ 56.

Škodo, ki jo divjačina napravi po sadovnjakih, hišnih vrtovih in drevesnicah in na posameznem mladem sadnem drevju, mora lovski upravičenec povrniti samo takrat, ako se dokazuje, da je bilo podvzeto vse, s čimer razumen gospodar praviloma zavaruje take nasade.

Taki ukrepi so predvsem: ograje vrtov in drevesnice v višini 2 m, beljenje, postavljanje plasti, ovitje sadnega drevja in debel s slamo najmanj 1:50 m visoko in temu enako.

§ 57.

Kjer se v vinogradih, na žitu ali drugih poljskih pridelkih more škoda po lovku ali škoda po divjačini ugotoviti šele ob trgatvi ali žetvi, se škoda končno oceni za trgatve ali žetve.

Odškodninsko razsodišče.

§ 58.

Zaheteve po povračilu škode po lovku ali škode po divjačini do višine 1000 Din rešuje odškodninsko raz-

sodišče, ki se osnuje pri občinah in sestoji iz predsednika, odnosno njegovega namestnika in dveh članov. Zaheteve po povračilu škode nad 1000 Din rešujejo redna sodišča.

§ 59.

Predsednika odškodninskega razsodišča kakor tudi njegovega namestnika postavlja za tri leta za eno ali več občin občne upravno oblastvo prve stopnje po poprejšnjem zaslišanju občine in Zveze lovskih društev.

Predsednika odškodninskega razsodišča nadomestuje njegov namestnik, ako je oviran ali obstoje razlogi za izključitev ali odklonitev (§ 65.).

Za predsednika in namestnika se smejo postaviti samo nepristranske, neoporečne (§ 28., toč. 2. do 8.) in pismene osebe, ki točno poznajo poljsko in gozdno gospodarstvo in lov.

Predsednik in njegov namestnik opravita pri občem upravnem oblastvu prve stopnje prisego, da bosta svojo službo vršila vestno in nepristransko.

Ime in stanovanje predsednika in njegovega namestnika priobči občne upravno oblastvo prve stopnje občini kakor tudi lastnikom in zakupnikom lovišč, občina pa jih objavi na svoj običajni način.

Predsednik in posamezni člani razsodišča imajo pravico do odškodnine za izgubo časa in dejanske potne stroške.

§ 60.

Občne upravno oblastvo prve stopnje zamenja predsednika odškodninskega razsodišča, ako bi ugotovilo, da ne vrši svoje službe vestno in nepristransko. Isto velja tudi glede predsednikovega namestnika.

§ 61.

Lovski upravičenec, ki ne biva stalno v srezu, kjer ima lovišče, je dolžan občemu upravnemu oblastvu prve stopnje imenovati svojega pooblaščenca, ki staneuje v srezu, ki se mu morajo dostavljati vsa obvestila in odločbe pred odškodninskim razsodiščem. Občne upravno oblastvo prve stopnje priobči ime in stanovanje pooblaščenca občini kakor tudi predsedniku odškodninskega razsodišča.

Ce lovski upravičenec ne ustreže tej predredi, ga oblastvo na predlog predsednika odškodninskega razsodišča pozove, da tekom osmih dni imenuje pooblaščenca. Ako lovski upravičenec niti temu pozivu ne ustreže, mu občne upravno oblastvo prve stopnje samo postavi skrbnika in o tem obvesti lovskoga upravičenca kakor tudi predsednika odškodninskega razsodišča.

Postavljenemu skrbniku gre položaj skrbnika po § 25. zakona o občem upravnem postopku, dokler lovski upravičenec ne imenuje svojega pooblaščenca občemu upravnemu oblastvu prve stopnje.

§ 62.

Oškodovanec mora povračilo škode, ki ne presega 1000 Din (§§ 50., 51. in 57.), zahtevati pismeno ali ustno na zapisnik pri pristojni občini tekom osmih dni, odkar je izvedel za škodo, toda najkasneje tekom šestih mesecev, odkar je škoda nastala. Zemljišče, na katerem je škoda povzročena, in višino odškodnine, ki se zahteva, je treba točno označiti.

V primerih, označenih v §§ 50., 51. in 57. tega zakona, mora oškodovanec istočasno zaprositi tudi za ocenitev škode. Radi tega je treba zahtevati odškodnino še

v času, dokler se škoda lahko vidi in oceni, toda vsekakor pred začetkom trgatve ali žetve.

Ce oškodovanec ne zahteva odškodnine v omenjenem roku, odnosno ce opusti zahtevo po ocenitvi v primeru §§ 50., 51. in 57. tega zakona, ugasne vsakršna pravica do odškodnine.

§ 63.

Predsednik občine obvesti v roku treh dni lovskega upravičenca ali njegovega pooblaščenca (§ 61.) o predloženi zahtevi po odškodnini in odredi za nadaljnih pet dni narok za poravnalni poizkus, h kateremu povabi oškodovanca in lovskoga upravičenca.

Ako ne uspe poravnalni poizkus, občina v roku treh dni obvesti predsednika odškodninskega razsodišča.

§ 64.

Predsednik razsodišča odredi razpravo na mestu samem in pozove lovskoga upravičenca kakor tudi oškodovanca, da k temu narku odredita vsak svojega člana razsodišča.

Lovski upravičenec in oškodovanec nista dolžna poprej obvestiti predsednika razsodišča o osebah, ki sta ju izbrala v odškodninsko razsodišče, toda morata, ako se sama ne udeležita razprave, vročiti svojima članoma razsodišča veljavno pooblastilo.

Lovski upravičenec ali njegov pooblaščenec (§ 61.) kakor tudi oškodovanec smeta prisostvovati razpravi odškodninskega razsodišča, toda njihova odsotnost ne ovira, da bi se razprava ne izvedla. Obe stranki imata pravico, da radi zvedeniške izjave pred odškodninskim razsodiščem pozoveta k razpravi na svoje stroške zemljiške, gozdarske in lovsko strokovnjake. Obe stranki imata pravico posluževati se tudi pravnega zastopnika, toda morata sami nositi stroške zastopnika-pooblaščenca.

Ako stranka opusti imenovanje svojega člana razsodišča ali ako pride ta brez veljavnega pooblastila, pa dotična stranka ne imenuje brez odloga in za isto razpravo druge osebe, odredi člana razsodišča za to stranko predsednik občine.

§ 65.

Predsednik odškodninskega razsodišča se izključuje od poslovanja v primerih, predvidenih v § 15. zakona o občem upravnem postopku. Kadar obstaja kakšen teh razlogov, obvesti predsednik ali njegov namestnik poslužbeni dolžnosti obče upravno oblastvo prve stopnje. Iz istih razlogov smejo stranke zahtevati njihovo odklonitev pri občem upravnem oblastvu prve stopnje, ki končno odloča.

§ 66.

Odškodninsko razsodišče izreka svojo odločbo po svobodnem preudarku in z večino glasov. Ako so glasovi glede višine odškodnine razdeljeni na več nego dvoje mnenij, tako da nima nobeno absolutne večine, tedaj se glasovi, oddani za najvišjo večoto, prištevajo glasovom, danim za najbljijo nižjo, dokler ni na ta način dosežena absolutna večina glasov. Ako so razlike v mnenjih glede točnosti glasov, kakor je to ugotovil predsednik, odloči o tem plenum odškodninskega razsodišča.

§ 67.

Predsednik odškodninskega razsodišča naj si prizadeva, da se stranke poravnajo tako glede odškodnine

kakor tudi glede stroškov postopanja. Ako poravnava ne uspe, razsodišče razsodi na mestu samem:

1. ali je škoda res povzročena z izvrševanjem lova (škoda po lovu) ali po divjačini (škoda po divjačini) in po kakšni divjačini;

2. ali so točne navedbe strank glede činjenic, ki po §§ 55. in 56. tega zakona vplivajo na vprašanje povračila škode, in nazadnje;

3. kolikšna je rešnična škoda.

Na osnovi tako ugotovljenega stanja stvari izreže odškodninsko razsodišče odločbo o zahtevi po odškodnini in višini odškodnine kakor tudi o stroških postopanja. Odločbe odškodninskega razsodišča niso podvržene nobeni taksi.

§ 68.

Ako bi se po mnenju odškodninskega razsodišča višina škode mogla točno ugotoviti šele ob trgatvi ali žetvi, odloži razsodišče na zahtevo katere izmed strank razpravo in ponovi ogled na mestu samem pred trgatvijo ali žetvijo.

§ 69.

Osebne stroške (§ 160. zakona o občem upravnem postopku) nosi vsaka stranka sama. Posebne stroške oblastev (§ 168. zakona o občem upravnem postopku), kamor spadajo tudi pristojbine članov odškodninskega razsodišča (§ 59., odst. 6. tega zakona), nosi ona stranka, po katere krivdi je povzročeno vse postopanje all neki njegov del.

Ako odškodninsko razsodišče ne prizna nobene odškodnine, mora nositi posebne stroške oblastev oni, ki je zahteval odškodnino.

Ako odškodninsko razsodišče prizna odškodnino v višjem znesku, kot jo je ponudil lovski upravičenec pri poravnalnem poizkusu (§§ 63. in 67.), trpi na odškodnino obsojeni vse omenjene stroške. Ako razsodišče prizna odškodnino v enakem ali nižjem znesku, kot jo je ponudil lovski upravičenec pri poravnalnem poizkusu, jih trpi oni, ki je zahteval višjo odškodnino.

§ 70.

O razpravi pred odškodninskim razsodiščem se ne stavi zapisnik, v katerem je treba navesti dan razprave, imena predsednika in članov razsodišča, stranke, ki so bile pred razsodiščem, kratko vsebino njihovih predlogov, uspeh poravnalnega poizkusa in ogled na mestu samem. Dalje se mora v zapisniku zabeležiti utemeljena odločba.

Zapisnik, ki velja obenem kot odločba, podpišejo predsednik in člani razsodišča. Ako kateri član razsodišča odreže podpis zapisnika, se to z navedbo razloga zabeleži v zapisniku.

Po zaključeni razpravi izroči predsednik razsodišča zapisnik občini.

§ 71.

Strankam se dostavi po en odpravek odločbe, podpisani od vseh članov odškodninskega razsodišča po predpisih o osebnem dostavljanju (§ 48. zakona o občem upravnem postopku).

§ 72.

Član razsodišča, ki brez važnih razlogov ne bi hotel vršiti prevzeto dolžnost, nosi vse stroške postopanja,

ki so nastali po njegovi krivdi. Razen tega odgovarja tudi za veo drugo škodo po predpisih občega državljanskega zakona.

Odločbo o kritju stroškov postopanja izreče na zahtevo katere izmed strank obče upravno oblastvo prve stopnje.

§ 73.

Odločbe odškodninskega razsodišča, kolikor se nanašajo na zahtevano odškodnino, so izvršne.

Proti izreku o stroških imajo stranke pravico do pritožbe po splošnih predpisih na obče upravno oblastvo prve stopnje, čigar odločba je komöna.

Proti odločbi odškodninskega razsodišča je dopustna njočinska tožba pri rednem sodišču po predpisih § 692. zakonika o sodnem postopanju v civilnih pravdah iz razlogov, navedenih v § 691. istega zakona, a do uveljavljanja tega zakonika po sedanjih predmetnih zakonskih predpisih.

§ 74.

Odločbe odškodninskega razsodišča izvršuje obče upravno oblastvo prve stopnje z administrativno izvršbo (§ 187. zakona o občem upravnem postopku).

§ 75.

Z banovinsko uredbo (čl. 90. ustawe) se določijo blize odredbe o ocenitvi lovne škode po divjačini v emisiju tega zakona kakor tudi o postopku pred odškodninskim razsodiščem.

V. POGlavje.

Pospeševanje lovstva.

Lovska društva.

§ 76.

Gojenju divjačine in pospeševanju lovstva, strokovni izobrazbi in organizirjanju lovcev kakor tudi čim boljšemu in vestnejšemu izvrševanju zakona in predpisov o lovu služijo lovска društva. Lovska društva morajo pripadati Zvezam lovskih društev, a Zveze lovskih društev se združijo v Osrednji zvezi lovskih društev kraljevine Jugoslavije.

Zveze lovskih društev se morajo osnovati za vsako banovino, a Osrednja zveza lovskih društev v Beogradu. Za območje mesta Beograda izda odločbo minister za šume in rudnike na predlog Osrednje zveze lovskih društev.

Za eno banovino se sme priznati samo ena Zveza lovskih društev, za vse državno ozemlje pa ena Osrednja zveza lovskih društev kraljevine Jugoslavije.

§ 77.

Zveze lovskih društev in Osrednja zveza lovskih društev so dolžne na zahtevo upravnih ali sodnih oblasti dajati mnenja o vprašanjih glede lovstva, pooblaščene so oblastvom podajati predloge za pospeševanje lovnega gospodarstva in celokupnega lovstva.

§ 78.

Pravila lovskih društev kakor tudi Zveze lovskih društev odobruje ban, odnosno upravnik mesta Beo-

grada, pravila Osrednje zveze lovskih društev pa odobrije minister za notranje posle v sporazumu z ministrom za šume in rudnike.

§ 79.

Zveza lovskih društev je dolžna sprejeti za člana vsako lovsko društvo, čigar pravila ustrezajo predpisom § 78. tega zakona. Ako Zveza katerega lovskega društva ne sprejme ali ga izključi, ima uprava dotičnega lovskega društva pravico do pritožbe na Osrednjo zvezo lovskih društev.

Proti odločbi Osrednje zveze je dovoljena pritožba na ministra za šume in rudnike.

§ 80.

Lovsko društvo nikakor ne sme omejevati svojih članov glede svobodne udeležbe pri dražbi lovišč.

Radi zlorabe v tem pogledu se po tem zakonu kaznuje krivec kakor tudi oni, ki mu zavestno pomaga, da napravi zlorabo.

§ 81.

Zveze lovskih društev in Osrednja zveza lovskih društev so podvržene v svojem poslovanju razen nadzorstvu rednih nadzornih oblastev tudi še nadzorstvu ministra za šume in rudnike ter so dolžne predlagati mu letno poročilo o svojem delovanju.

Lovna statistika.

§ 82.

Lastniki in zakupniki lovišč kakor tudi lovска društva so dolžni, da radi zbiranja podatkov za lovno statistiko predlagajo v dveh izvodih točen spisek vsakršne na njihovem lovišču v prejšnjem koledarskem letu ubite ali ujeti divjačine kakor tudi druge predpisane statistične podatke. Ti podatki se predlagajo vsako leto najdalj do konca februarja občini, na katere ozemlju je njihovo lovišče, odnono sedež društva. En izvod spiska pošlje občina državnemu statističnemu uradu, drugi izvod pa občemu upravnemu oblastvu prve stopnje, ki zbere podatke za ves srez in jih predloži banu.

Obrazce kakor tudi ostale odredbe za lovno statistiko predpiše minister za šume in rudnike s pravilnikom.

Lovski sklad.

§ 83.

Ban upravlja banovinski lovski sklad, ki se osnuje v vsaki banovini in služi pospeševanju lovstva dotične banovine. Za pospeševanje lovstva na ozemlju vse države se ustamavlja pri ministrstvu za šume in rudnike osrednji lovski sklad.

V banovinski lovski sklad se steka:

1. 10 dinarjev, kateri zmesek se plača povrh državne takse od vsake lovске karte po § 29. tega zakona, 150— dinarjev pa od vsake lovске karte po § 30. tega zakona;

2. 3% taksa, plačana o prilikli dražbi občinskih lovišč (§ 8.);

3. polovica denarnih kazni, prisojenih za prestopke po tem zakonu (poglavje VI.);

4. prisojene odškodnine za neupravičeno ulovljeno divjačino (§§ 87., točka 1. in 92.);
5. kupnina, dosežena s prodajo zaseženega orožja, lovskega pribora in divjačine (§§ 26. in 95.);
6. donos lovnih dovolilnic (§ 102.), kakor tudi
7. morebitni drugi dohodki.

§ 84.

Denarna sredstva v § 83. omenjenih skladov se ne smejo uporabljati za druge namene kakor samo za pospeševanje lovstva, lovsko literaturo, znanstvena raziskovanja v področju lovstva, denarne podpore lovskim zvezam in Osrednji zvezi, uničevanje škodljive divjačine, preprečevanje kužnih bolezni divjačine, prirejanje tečajev za izobrazbo lovskega osebja in odškodnine za škodljivo divjačino po odredbah tega zakona.

8 % od letnih dohodkov banovinskega lovskega sklada se odstopi za osrednji lovski sklad pri ministrstvu za šume in rudnike.

Pravila o uporabljanju in upravljanju banovinskega lovskega sklada se predpišejo z banovinsko uredbo (čl. 90. ustawe). Za osrednji lovski sklad izda pravila minister za šume in rudnike.

VI. POGLAVJE

Kazenske odredbe.

Kazni

§ 85.

Z denarno kaznijo od 30 do 300 dinarjev ali z zaporom od 1 do 10 dni naj se kaznuje:

1. lovec, ki na zahtevo uradnih lovskih nadzornih organov ne pokaže lovskih karte;
2. kdor se pregreši proti odredbam iz § 33. tega zakona;
3. kdor namenoma zaradi lova vodi psa v tuje lovišče ali loví v zakonito prepovedanem času s psi (§ 21.);
4. kdor pse namenoma ali po nemarnosti spušča v tuje lovišče ali kdor se pregreši proti odredbam § 39. tega zakona;
5. kdor proti predpisu iz 2. odstavka § 3. tega zakona uporabi strelno orožje.

§ 86.

Z denarno kaznijo od 50 do 500 dinarjev ali z zaporom od 1 do 14 dni naj se kaznuje;

1. kdor se pregreši proti odredbam iz §§ 25. in 26. izvzemši primer § 87., točke 2. tega zakona;
2. kdor lovsko karto proda ali jo odstopi drugemu v uporabo (§ 32.);
3. kdor izvršuje lov, a si vobče ni nabavil lovsko karto;
4. kdor lastnika ali lovškega zakupnika ali onega, ki lovi z njegovim dovoljenjem, neupravičeno ovira pri izvrševanju lova ali ga napada;
5. kdor pri gonji namenoma ubije divjačino, ki za to ni določena (§ 37.), poleg tega pa naj plača še odškodnino po § 92.;
6. kdor neupravičeno ujamie mlado zaščiteno divjačino ali razdira gnezda in jemlje jajca iz gnezda;

7. kdor proti predpisu iz § 82. pravočasno ne predloži predpisanih podatkov za lovno statistiko.

§ 87.

Z denarno kaznijo od 100 do 1000 dinarjev in z zaporom od 1 do 10 dni ali z eno od obeh dveh kazni naj se kaznuje:

1. kdor divjačino, zaščiteno z lovopustom, lovi med prepovedanim časom, odnosno kdor lovi v prepovedanem ozemlju, četudi na lastnem lovišču (§§ 10. in 97.), poleg tega pa naj plača odškodnino po § 92. tega zakona, ako to zagreši sam upravičenec, tedaj zapade vsa odškodnina v prid banovinskemu lovskemu skladu;
2. kdor izda neresnično potrdilo o izvoru divjačine (§ 26.);
3. kdor divjačino, zaščiteno z lovopustom, lovi zanjkami, mrežami, pastmi ali na drug nedovoljen način (§ 21.), kolikor za to nima posebnega pooblaštila (§ 20.);
4. kdor prekrši odredbe § 14. tega zakona;
5. kdor prekrši odredbe § 80. tega zakona;
6. komur se dokaže, da je s prekršiteljem pod točko 1. tega paragrafa bil v sporazumu, mu služil kot gonjač ali mu pomagal na kakršenkoli način.

§ 88.

Z denarno kaznijo od 150 do 1500 dinarjev in z zaporom od 5 do 14 dni ali z eno od obeh kazni naj se kaznuje:

1. kdor brez dovoljenja lastnika ali zakupnika lovvedoma lovi v njihovem lovišču, poleg tega pa naj plača za ubito divjačino odškodnino po § 92. tega zakona.
2. kdor se pri kršitvi tega zakona maskira ali lovskemu nadzornemu organu zataji svoje ime ali navede napačno ime ali se mu upre z grožnjo ali s silo, kolikor v činu ni zapopadeno katero težje kaznivo dejanje.

§ 89.

Kdor zagreši kakšno drugo dejanje, ki ni navedeno v §§ 85.–88. tega zakona, ki pa je po tem zakonu prepovedano, se kaznuje z denarno kaznijo od 30 do 1000 dinarjev.

Vlčina denarnih kazni, predvidenih v §§ 85.–88., se lahko zniža ali zviša radi izprenemljivih ekonomskeh prilik z banovinsko uredbo (čl. 90. ustawe).

§ 90.

Poleg kazni, predvidenih s tem zakonom, se mora izreči razsodba:

1. na izgubo ujetih divjačin v primerih: § 86. točke 1., 3. in 6., § 87. točke 1., 2. in 3. in § 88.;
2. na zasego lovškega orožja in pribora, s katerim je bilo dejanje izvršeno, v primerih: § 86. točke 6., 87. točke 1. in 4. in § 88.;
3. na odvzem lovške karte v primerih, navedenih v §§ 28. in 29. tega zakona.

§ 91.

Obsodbe po tem zakonu izreka obče upravno oblasti prve stopnje, v čigar področju je bilo kaznivo dejanje izvršeno. Ako je bilo kaznivo dejanje zagrešeno področili več oblastev, je pristojno ono obče upravno

oblastvo prve stopnje, ki mu je bilo dejanje najprej prijavljeno.

Kaznovanje po predpisih tega zakona ne ovira pregašanja po kazenskem zakoniku.

Odškodnina.

§ 92.

Poleg kazni, predvidene s tem zakonom, se prekršitelji obsodi v korist oškodovancu, da za vsak primer ubite, poškodovane ali ujeti divjačine plača na račun odškodnine vrednost enega živega primera enake divjačine po ceniku. Za divjačino, ki je bila določena za razmnoževanje ali kakšnemu drugemu posebnemu namenu, se predvideva v ceniku posebna vrednost.

Cenik o odškodninah se izda ter z ozirom na izmenljive lovne in tržne prilike izmenjuje z banovinsko uredbo v smislu čl. 90 ustawe.

Na področju onih banovin, ki so navedene v § 98. kakor tudi v poslednjem primeru § 87., točke 1. tega zakona, se vplačana odškodnina steka v banovinski lovski sklad.

Lovskemu upravičencu, ki ni zahteval odškodnine po tem zakonu pred upravnimi oblastvi, ostaja pravica, da toži kriveca pred rednim sodiščem.

§ 93.

Kadar prejme obče upravno oblastvo prve stopnje priliv ali samo izve za kakšno kaznivo dejanje po tem zakonu, uvede po službeni dolžnosti brez odlaganja postopek. K razpravi se poleg prijavitelja in obtožence pozove tudi lovski upravičenec.

§ 94.

Ako se proti zakonu pregreši več oseb skupno, jamči solidarno za povračilo škode.

§ 95.

SV. razsodbi radi kaznivih dejanj, ki se kaznujejo po tem zakonu, se vedno izreče: sodba glede kazni (§§ 95. in 103.), sodba o zasegi divjačine, orozja, lovskega pribora in odvzemlu lovsko karte (§ 90.), o odškodnini (§ 92.), kakor tudi o stroških postopanja.

Zasežene reči, kolikor se ne morejo uničiti, se prodajo v korist banovinskemu, lovskemu skladu. Načančnejše predpise izda minister za šume in rudnike s pravilnikom.

VII. POGLAVJE.

Prehodne odredbe.

§ 96.

Banovinski svet odloči v smislu čl. 90. ustawe z banovinsko uredbo o tem, kdaj in na kakšen način se predpisi I. poglavja tega zakona, po katerih se lovška pravica na občinskih loviščih daje v zakup, uporabljajo tudi na onem ozemlju v njihovih banovinah, na katerem je po dosedanjih zakonih pravica pripadala državi.

§ 97.

Na ozemlju banovine, na katerem je po dosedanjih zakonih pripadala lovška pravica državi, imajo lastniki

nepreklenjenega zemljišča v smislu §§ 4. in 15. tega zakona pravico, zahtevati pri pristojnem občem upravnem oblastvu prve stopnje, naj se jim zemljišče izloči kot zasebno lovišče in vnese v kataster lovišča.

§ 98.

Dokler ne bodo po odredbah iz § 96. tega zakona občinska lovišča oddana v zakup, sme na področju banovin izvrševati lov samo, kdor ima poleg lovške karte, predpisane v § 27. tega zakona, tudi še posebno izkazatlo, zvano »lovno dovolilnico«.

§ 99.

Na področjih banovin, omenjenih v § 98. tega zakona in za čas tamkaj označen, ne morejo dobiti lovške karte niti lovne dovolilnice osebe, ki niso člani katerega lovškega društva, organiziranega v Osrednji zvezi lovskih društev kraljevine Jugoslavije (§§ 76. in 105.).

§ 100.

Lovne dovolilnice na teh področjih izdajajo obča upravna oblastva prve stopnje za dobo enega leta.

Lovna dovolilnica se izda:

1. za lov v področju sreza;
2. za lov na področju banovin;
3. za lov na področju več banovin.

Lovna dovolilnica ne daje pravice do lova v področjih, kjer so lovišča oddana v zakup, tudi ne na izločenih lastnih loviščih (§ 97.), kar mora biti navedeno v lovni dovolilnici. Natančnejše odredbe o lovni dovolilnici predpiše minister za šume in rudnike s pravilnikom.

Vsi predpisi tega zakona, ki se nanašajo na nošenje lovške karte, na dolžnost njenega pokazanja lovškim nadzornim organom kakor tudi na kaznovanje radi prepovedane uporabe lovške karte, veljajo tudi v pogledu lovne dovolilnice.

§ 101.

Lovne dovolilnice ne morejo dobiti razen oseb, naštetih v § 28. tega zakona, tudi ne čuvaji državnih občinskih, vaških in samostanskih gozdov in posestev na področju sreza, v katerem služujejo.

§ 102.

Obča upravno oblastvo prve stopnje vodi poseben spisek o lovnih dovolilnicah. Dohodki ed lovnih dovolilnic gredo v banovinski lovski sklad (§ 88.).

§ 103.

Na področju banovin, navedenih v § 98., kakor tudi za tamkaj navedeni čas, je dovoljeno prodajati divjačino samo osebam, ki se morejo izkazati z lovno dovolilnico. Prekupci divjačine in vsi oni, ki pripravljajo divjačino za jed in prodajo v javnih lokalih, so dolžni na zahtevo oblasti povedati osebo, od katere so divjačino kupili. Kdor se pregreši, se kaznuje po § 86., točki 1. tega zakona.

Lovno-policijske odredbe iz II. poglavja tega zakona se morajo smiselnno uporabljati tudi za ta krate.

§ 104.

Na področjih banovin, omenjenih v § 98. tega zakona, kakor tudi za tam označeni čas, se predpisi tega zakona o povračilju škode ne uporabljajo, izvenčni za splečno

škodo po predpisih § 92. tega zakona. Te odškodnine gredo v banovinski lovski sklad (§ 83.).

§ 105.

Sedanja Osrednja uprava zveze lovskih društev kraljevine Jugoslavije v Beogradu vrši začasno posle, določene s tem zakonom za Osrednjo zvezo lovskih društev kraljevine Jugoslavije (§ 76.), prav tako obdrže tudi obstoječe Zveze lovskih društev v Beogradu, Ljubljani, Novem Sadu, Sarajevu, Splitu in Zagrebu svoja dosedanja področja in posle Zvez lovskih društev, dokler se v posameznih banovinah ne osnujejo s tem zakonom predvidene banovinske zveze.

Banovinske zveze morajo najdalj čez 3 leta od objave tega zakona predložiti pristojnemu banu svoja pravila v odobritev. Kakor hitro se posamezni banovinski zvezi odobre pravila, postane uradna samostojna zveza v smislu § 76. tega zakona.

Minister za šume in rudnike obvesti takoj, ko stopi ta zakon v veljavo, banske uprave kakor tudi upravo mesta Beograda, katera Zveza lovskih društev se v njihovem področju smatra začasno za uradno Zvezo lovskih društev, ki ji pripadajo funkcije po odredbah tega zakona.

§ 106.

Na področju banovin, navedenih v § 98. tega zakona, sme ban izdati potrebne prehodne naredbe glede števila in področja lovskih društev v poedinih krajih.

§ 107.

Zemljišča veleposestev, ki so po zakonu o agrarni reformi odvzeta in predana v posest interesentom agrarne reforme, združi obče upravno oblastvo prve stopnje z občinskim lovišči, kjer ta obstoe, po uradni dolžnosti v roku 3 mesecev po uveljavljenju tega zakona. Zakupnik občinskega lovišča je dolžan, da za tako pridobljeno površino plača sorazmerno povišano zakupnino (§ 7.). Pri uporabi tega predpisa se mora postopati smiseln po odredbah iz § 5. in § 13., odst. 2., tega zakona.

Ako zaradi združenja zemljišč, navedenih v 1. odstavku tega paragrafa, z občinskim loviščem veleposestevniku ne bi preostalo 200 ha neprefrganega zemljišča, se tudi to zemljišče združi z občinskim loviščem.

§ 108.

Obstoječi lovni rezervati (pridržki) na tujem zemljišču ostanejo v veljavi, vendar se novi rezervati ne morejo več ustvarjati, razen na državnih posestvih. Na zahtevo lastnikov obremenjenih zemljišč se lovni rezervati na tujem zemljišču lahko odkupijo. Način odkupa in dolžitev višine odkupnine se uredi z banovinsko uredbo (čl. 90. ustave).

§ 109.

Lovni rezervati na tujem zemljišču se smatrajo v vsem za izenačene z lastnimi lovišči v smislu § 4. tega zakona. Lastnik lovnega rezervata odgovarja za lovsko škodo po lovku kakor tudi za škodo po divjačini po predpisih tega zakona, toda uživa tudi polno zaščito, ki po tem zakonu pripada lastniku izloženega lovišča.

§ 110.

S tem zakonom se ne izpreminjajo roki obstoječih zakupnih pogodb, odobrenih po občlem upravnem ob-

lastvu prve stopnje. Ta odrediba ne velja za lastna lovišča, navedena v odstavku 2. tega paragrafa.

Lastna lovišča, ki nimajo pogojev po § 4. tega zakona se brez odloga priključijo občinskim loviščem v smislu § 6., odst. 3., tega zakona. Sicer veljajo tudi za obstoječe zakupne pogodbe predpisi tega zakona.

§ 111.

Po odredbah dosedanjih zakonov izdane lovskie karte veljajo do 31. decembra 1932. brez posebnega doplačila k taksi.

VIII. POGLAVJE.

Zaključne odredbe.

§ 112.

1. Glede ureditve odnosov, ki je v tem zakonu v smislu člena 90. ustave pridržana banovinskim svetom (§§ 3., 8., 11., 17., 22., 24., 37., 39., 75., 84., 89., 92., 96. in 108. tega zakona), se za ozemlje uprave mesta Beograda pooblašča minister za šume in rudnike za izdanje uredbe z zakonsko veljavo.

2. Kjer se omenja ban in banovinski sklad, se za področje mesta Beograda razume upravnik mesta Beograda in »Lovski sklad uprave mesta Beogradac.

§ 113.

Ta zakon stopi v veljavo z dnevom objave v »Službenih novinah«, obvezno moč v posamezni banovini v dobi istočasno z banovinsko uredbo, s katero se uravnavajo lovski odnosi, navedeni v 1. odstavku § 112. tega zakona, odnosno na področju uprave mesta Beograda istočasno z uredbo, izdano po ministru za šume in rudnike. Banovinske uredbe se morajo izdati najdalj v roku 6 mesecev po objavi tega zakona.

Z dnem, ko stopi v veljavo ta zakon, prestanejo v dočasnici banovini, odnosno na področju uprave mesta Beograda veljati vsi dosedanji zakoni in predpisi o lovu kakor tudi odredbe drugih zakonov, kolikor nasprotujejo odredbam tega zakona.

V Beogradu, dne 5. decembra 1931.

Aleksander a. L.

Minister za šume in rudnike
dr. Stanko Šibenik s. r.

Videl in pritisnil državni pečat
čuvar državnega pečata,
minister pravde
dr. Drag. S. Kojić s. r.

Predsednik
ministrskega sveta,
minister za notranje posile
P. R. Živković s. r.